

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D. a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: V. Y.
zastoupený obecnou zmocněnkyní S. K.

proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 7. 2021, č. j. MV-92990-4/SO-2021,
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkumu rozhodnutí žalované ze dne 27. 7. 2021, č. j. MV-92990-4/SO-2021, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti předchozímu prvostupňovému rozhodnutí Ministerstva vnitra, odbor Azylové a migrační politiky, č. j. OAM-12441-21/ZM-2021 ze dne 10. 5. 2021, kterým byla zamítnuta žádost žalobce ze dne 22. 2. 2021 o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty postupem podle ust. § 44a odst. 11, ve spojení s § 46 odst. 6, písm. e) zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České

republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť žalobce vykonával nelegální práci.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce uvedl, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je přepjatě formalistické, rozhodnutí žalované pak považuje za nepřezkoumatelné. Žalobce v obecné rovině uvedl, jak nahlíží na úpravu správního práva trestního. Dále uvedl, že v případě účastníka řízení se jednalo o ojedinělé provinění proti zákonným ustanovením a tento si od uložení pokuty řádně plní své povinnosti. S ohledem na běh času a odstup od uložení pokuty je zřejmé, že účelu a smyslu trestu bylo dosaženo. Žalobce je přesvědčen o tom, že byly naplněny veškeré zákonné podmínky pro prodloužení platnosti zaměstnanecké karty (s odkazem na ust. § 44 odst. 9, § 44a odst. 11 zákona o pobytu cizinců a dalších a § 98 zákona č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti - dále jen „zákon o zaměstnanosti“). Žalobce dále uvedl, že obsahem správního spisu je i vyřízení námitek nadřízeným ze dne 13. 11. 2020, přičemž se jedná o záležitosti, o kterých nebylo doposud rozhodnuto; je proto nepřípustné, aby tato listina byla součástí spisového materiálu. Argumentace žalované týkající se závěrů uvedených v protokolu o kontrole jsou nesprávné a nezákonné a není pravdou, že by tyto závěry bez dalšího byly pojaty i do rozhodnutí ve věci samé. Nebylo doposud rozhodnuto, že by se žalobce dopustil výkonu nelegální práce.

III. Vyjádření žalované k žalobě

3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že s ohledem na skutečnost, že žalobní námítky jsou většinou shodné s námitkami odvolacími, odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, v němž tyto námítky byly vypořádány; rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného stavu věci, bylo řádně odůvodněno a je souladné s platnými právními předpisy.

IV. Posouzení věci krajským soudem

4. Soud přezkoumal rozhodnutí žalované v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřel přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalované.
5. Dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
6. Žalobce v projednávané věci brojí proti posouzení jeho žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty ze dne 22. 2. 2021 s tím, že v jeho případě nebyly dány důvody pro její zamítnutí, jak bylo dovozeno správními orgány.
7. Podle § 44a odst. 9 zákona o pobytu cizinců lze platnost zaměstnanecké karty při splnění podmínek uvedených v § 42g odst. 2, písm. b) a c), § 42g odst. 3 nebo 4 opakovaně prodloužit na dobu, na kterou byla uzavřena pracovní smlouva nebo dohoda o pracovní činnosti, vždy však nejdéle na dobu dvou let; v případě cizince, kterému byla vydána zaměstnanecká karta podle § 42g odst. 3, se platnost zaměstnanecké karty prodlouží na dobu odpovídající době uvedené v rozhodnutí o prodloužení povolení k zaměstnání. Žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty se podává k ministerstvu. K žádosti je cizinec povinen předložit náležitosti a doklady vyjmenované pod písm. a) – g) tohoto ustanovení zákona.

8. Podle odst. 11 věty první a druhé téhož ustanovení ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2, písm. a), b) a c), § 42g odst. 3, větě první, nebo v § 42g odst. 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e), a dále, jestliže Úřad práce České republiky - krajská pobočka nebo pobočka pro Hlavní město Prahu vydal závazné stanovisko, že další zaměstnávání cizince nelze vzhledem k situaci na trhu práce povolit. Ust. § 42g odst. 3, věta druhá a § 46 odst. 6 písm. d), e) a f) se použijí obdobně.
9. Podle ust. § 46 odst. 6 písm. e), věty druhé zákona o pobytu cizinců platí, že ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává, pokud cizinec vykonával nelegální práci.
10. Podle ust. § 5 písm. e), bod 2 zákona o zaměstnanosti platí, že nelegální prací je práce vykonávaná cizincem v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání nebo bez tohoto povolení, je-li podle tohoto zákona vyžadováno, nebo v rozporu se zaměstnaneckou kartou, kartou vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrou kartou vydanými podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky nebo bez některé z těchto karet; to neplatí v případě výkonu jiné práce podle § 41 odst. 1 písm. c) zákoníku práce.
11. Ze shora uvedených ustanovení vyplývá, že ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává a ani její platnost neprodlouží v případě, pokud cizinec vykonával nelegální práci. Za výkon nelegální práce je podle zákona o zaměstnanosti přitom nutno považovat situaci, kdy práce je vykonávána cizincem v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání, bez tohoto povolení je-li vyžadováno, nebo v rozporu se zaměstnaneckou kartou. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2019, č. j. 6 Azs 373/2018 - 30 je správní orgán rozhodující ve věcech pobytu cizinců, oprávněn sám hodnotit charakter vykonávané činnosti cizince a činit si o této otázce vlastní úsudek bez nutnosti obracet se na příslušný správní orgán rozhodující ve věcech zaměstnanosti. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2018, č. j. 4 Azs 249/2017 - 36 nemohou správní orgány přehlížet skutečnosti známé jim z úřední činnosti, popřípadě vyplývající z paralelně vedených správních řízení.
12. Z odůvodnění žalobou napadených rozhodnutí vyplývá, že žalobci byla zaměstnanecká karta, jejíž platnost požadoval žádostí ze dne 22. 2. 2021 prodloužit, vydána s platností od 13. 3. 2019 do 12. 3. 2021 za účelem jeho zaměstnání u společnosti Pokrov international, a.s. pro výkon pracovní pozice slévač s místem výkonu práce Areál Tatry 1448/5, 742 21 Kopřivnice – Tatra metalurgie, a.s. Rovněž dne 22. 2. 2021 podal žalobce oznámení další změny zaměstnavatele, v němž žádal o změnu pracovního zařazení u zaměstnavatele Pokrov international, a.s. na druh práce provozní zámečníci, údržbáři, s místem výkonu práce Lískovec 156, 768 05 Koryčany, okres Kroměříž (den nástupu zaměstnance do práce 13. 3. 2021 - pracovní smlouva ze dne 18. 2. 2021). O žádosti bylo kladně rozhodnuto dne 10. 3. 2021 a žalobce byl oprávněn předmětné práce provádět pro svého zaměstnavatele Pokrov international, a.s. od 13. 3. 2021 (uvedené skutečnosti nejsou mezi účastníky řízení sporné).
13. V rámci řízení o žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty obdržel prvostupňový správní orgán podání od Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj ze dne 5. 2. 2021, č. j. 3114/9.72/21. Tímto Státní úřad inspekce práce, Oblastní inspektorát, plnil povinnost uloženou mu v ust. § 106 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, podle něhož platí, že Státní úřad inspekce práce a oblastní inspektoráty práce neprodleně písemně oznámí ministerstvu zaměstnání cizince bez povolení k pobytu, bez povolení k zaměstnání, je-li podle zákona o zaměstnanosti vyžadováno, nebo v rozporu se

zaměstnaneckou kartou nebo modrou kartou; tuto skutečnost oznámí Státní úřad inspekce práce a oblastní inspektoráty práce neprodleně též odboru cizinecké policie, krajského ředitelství policie příslušnému podle místa zaměstnání cizince. Z protokolu o kontrole vyhotoveného Oblastním inspektorátem práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj dne 8. 10. 2020, č. j. 16825/9.72/20- 20, vyplývá, že u kontrolované osoby Almax work – Holding, družstvo, bylo v rámci kontroly provedené dne 23. 6. 2020 na pracovišti výrobní hala společnosti Lignis, s.r.o., Lískovec 156, 768 05 Koryčany zjištěno, že žalobce v době kontroly pracoval v hale kovovýroby v části lakovna, kde stříkal rámy dveří. Kromě cestovního příkazu vystaveného kontrolovanou osobou byla kontrolnímu orgánu předložena pracovní smlouva žalobce ze dne 14. 11. 2019, uzavřená se společností Pokrov international a.s., v níž je sjednán druh práce: slévači a místo výkonu práce Areál Tatry 1448/5, 742 21 Kopřivnice, doba trvání pracovního poměru 2 roky. Dále bylo ze sdělení Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky, zjištěno, že žalobce má bez přerušení od 13. 3. 2017 do 12. 3. 2021 povolen dlouhodobý pobyt formou zaměstnanecké karty; od listopadu 2019 má žalobce povolení k výkonu práce u firmy Prokov international, a.s. Z protokolu dále vyplývá, že společnost Lignis, s.r.o. kontrolnímu orgánu uvedla, že se společností Pokrov international, a.s. nikdy nespolupracovala, žalobce vykonával práci pro společnost Almax work – Holding, družstvo, a to v průběhu celého kontrolovaného období, od 1. 12. 2019 do 23. 6. 2020. Žalobce vykonával práci montážního dělníka. Dále bylo zjištěno, že žalobce má pro kontrolovanou osobu Almax work – Holding, družstvo jako zaměstnavatele vydáno úřadem práce povolení k zaměstnání umožňující výkon práce, ovšem výkon práce zjištěný u žalobce je rozporný s místem výkonu práce uvedeným na předloženém povolení k zaměstnávání žalobce (povolen Plzeňský kraj a Praha). Kontrolním orgánem bylo zjištěno, že kontrolovaná osoba umožnila během celého kontrolovaného období žalobci výkon závislé práce na pracovišti společnosti Lignis, s.r.o. na adrese Lískovec 156, Koryčany v rozporu s povolením k zaměstnání. Tím došlo k umožnění výkonu nelegální práce žalobcem ve smyslu ust. § 5 písm. e) bod 2 zákona o zaměstnanosti.

14. Před vydáním prvostupňového správního rozhodnutí požádalo Ministerstvo vnitra ČR o doplnění informací Státní úřad inspekce práce, Oblastní inspektorát práce pro Jihomoravský a Zlínský kraj, přičemž z odpovědi ze dne 8. 4. 2021 na tuto žádost vyplývá, že kontrolovaná osoba uplatnila vůči citovanému protokolu o kontrole námitky, jež byly zamítnuty nadřízeným správním orgánem, listinou ze dne 13. 11. 2020, č. j. 16825/9.72/20-22. Kontrolní spis byl poté předán na právní oddělení k zahájení správního řízení o uložení pokuty pro možné spáchání přestupku podle zákona o zaměstnanosti, přičemž k datu odpovědi toto řízení zatím nebylo zahájeno.
15. Z citovaného rozhodnutí o vyřízení námitek nadřízeným vyplývá, že při kontrole byl zjišťován skutečný charakter vykonávané práce žalobce, přičemž sice platí, že cizinec s platným povolením k zaměstnání může být vyslán na pracovní cestu v souladu s ust. § 42 zákoníku práce, avšak musí to odpovídat povaze jím vykonávané práce. Navíc se musí jednat o vyslání na dobu nezbytně nutnou. V dané věci však bylo jednoznačně zjištěno, že žalobce vykonával práci během celého kontrolovaného období a na základě předložených dokladů měl výkon jeho práce probíhat i nadále; prostřednictvím vyslání cizince na pracovní cestu nalez zastírat faktický výkon jeho práce na jiném místě, než jak je uvedeno v jeho povolení k zaměstnání; vyslání na pracovní cestu musí být časově omezené a nesmí znamenat dlouhodobou, fakticky trvalou změnu místa výkonu práce.

16. Žalobce po nahlédnutí do shromážděné spisové dokumentace v nyní projednávané věci mj. uvedl, že navrhuje vyhovět podané žádosti, neboť se jedná o pro něj důvěryhodnou stabilní společnost s pevnou strukturou, žalobce je bezúhonný a o práci má zájem. Podle jeho názoru jsou splněny veškeré zákonné podmínky pro vydání zaměstnanecké karty, zaměstnavatel má povolení Ministerstva práce a sociálních věcí ke zprostředkování zaměstnání na území ČR. Žalobce namítal, že součástí správní spisové dokumentace je listina Vyřízení námitek nadřízeným ze dne 13. 11. 2020. Prvostupňový správní orgán poté dne 10. 5. 2021 přistoupil k vydání rozhodnutí, jímž předmětnou žádost žalobce zamítl, přičemž důvodem zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žalobce prokazatelně na území České republiky vykonával nelegální pracovní činnost minimálně od 1. 12. 2019 do 23. 6. 2020. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce včas odvolání, přičemž odvolací námítka jsou v zásadě totožné s námitkami žalobními. Žalovaný poté vydal žalobou napadené rozhodnutí, v němž potvrdil závěry prvostupňového správního orgánu.
17. Vzhledem k tomu, že žalobce v podané žalobě uplatnil námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, soud se nejprve zabýval otázkou, zda je napadené rozhodnutí žalovaného způsobilé soudního přezkumu. Případná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí (ať už pro jeho nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů) by totiž byla vadou natolik závažnou, k níž je soud povinen přihlížet z úřední povinnosti (*ex officio*) a pro kterou by muselo být rozhodnutí žalovaného zrušeno dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat (ve vztahu k soudním rozhodnutím srov. k nesrozumitelnosti rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25, bod 19, k nedostatku důvodů pak usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, č. 3668/2018 Sb. NSS, body 29 a 30). Dle názoru zdejšího soudu napadené rozhodnutí těmito vadami netrpí, je srozumitelné a je z něj zřejmé, jak žalovaný posoudil odvolací námítka žalobce a proč rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.
18. Žalovaná se vypořádala s veškerou relevantní argumentací uplatněnou v rámci odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí. Žalobce neuvedl, k jakým objektivním okolnostem daného případu nemělo být ze strany správních orgánů přihlédnuto a proč by mělo v dané věci dojít k porušení zásady proporcionality. Krajský soud v Brně neshledal v právním hodnocení věci správními orgány znaky přepjatého formalismu, neboť žalovaný ani prvostupňový správní orgán nemohli vykročit z jasně zákonem stanoveného rámce, z něhož jak shora již uvedeno, jednoznačně vyplývá, že v případě zjištění, že cizinec vykonává nelegální práci, nemůže ministerstvo zaměstnaneckou kartu vydat, ani nemůže prodloužit její platnost (viz ust. § 46 odst. 6, písm. e) a § 44a odst. 11 zákona o pobytu cizinců na území České republiky). Jak správně uvedla žalovaná, povinnost zamítnout žádost o vydání zaměstnanecké karty či žádost o prodloužení platnosti není vázána na rozsah či míru zavinění cizince s tím, že žalobci není napadeným rozhodnutím zakazován budoucí pobyt na území a ze související judikatury vyplývá, že i když se právní úprava citovaného zákona může zdát příliš tvrdá, je nutno respektovat, že je právem každého státu regulovat příchod a pobyt cizinců na jeho území a stanovit pro jednotlivé pobytové režimy podmínky, kterým je cizinec povinen se podrobit.

19. Pokud jde o žalobní argumentaci týkající se trestně správního řízení o uložení pokuty, pak v dané věci se nejednalo o tento typ řízení, ale šlo o řízení zahájené na žádost cizince, jehož výsledkem bylo zamítnutí žádosti pro nenaplnění podmínek k jejímu vyhovění; rovněž se nejednalo o řízení o odejmutí povolení ke zprostředkování zaměstnání.
20. K námitce, že nemohla být do správní spisové dokumentace založena listina Vyřízení námitek nadřízeným, vyhotovená Oblastním inspektorátem práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj dne 13. 11. 2020, č. j. 16825/9.72/20-22, pak krajský soud uvádí, že k založení uvedené listiny došlo v reakci na předložení shora již citovaného protokolu o kontrole, přičemž uvedeným způsobem plnil Oblastní inspektorát Státního úřadu inspekce práce svoji povinnost vyplývající ze shora citovaného ust. § 106 odst. 7 zákona o pobytu cizinců na území České republiky. Žalovaná správně k této námitce uvedla, že protokol lze ve smyslu ust. § 50 odst. 1 správního řádu použít v předmětném správním řízení, z judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví (viz rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, č. j. 15 A 124/2013 z 8. 4. 2015, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2019, č. j. 6 Azs 373/2018 - 30 a ze dne 21. 2. 2018, č. j. 4 Azs 249/2017 - 36) vyplývá, že správní orgán rozhodující ve věcech pobytu cizinců je oprávněn sám hodnotit charakter vykonávané činnosti a činit si o této otázce vlastní úsudek bez nutnosti obracet se na příslušný správní orgán rozhodující ve věcech zaměstnanosti; správní orgány nemohou přehlížet skutečnosti vyplývající z paralelně vedených správních řízení. Podklady od jiných správních orgánů a skutečnosti známé správnímu orgánu z jeho úřední činnosti jsou podklady pro vydání rozhodnutí, z nichž mohou správní orgány vycházet při své rozhodovací činnosti.
21. Žalobce v rámci správního řízení ani v rámci řízení před krajským soudem neuvedl žádné konkrétní námitky vyvracející zjištěné skutečnosti vyplývající z protokolu o kontrole tak, jak je jeho obsah uveden v odst. 13 shora. Za uvedeného stavu, kdy ani obsah předmětného protokolu a navazujícího rozhodnutí o námitkách nevzbuzuje pochybnosti či rozpory a žalobce proti jeho závěrům konkrétně nic nenamítá, nelze dojít k závěru, že by správní orgány rozhodly na základě nesprávně či neúplně zjištěného skutkového stavu věci. Skutečnost, že ve věci možného spáchání přestupku u kontrolované osoby nedošlo k vydání rozhodnutí, není pro danou věc relevantní, zejména s ohledem na již akcentovanou skutečnost, že žalobce proti závěrům vyplývajícím z protokolu a z rozhodnutí o námitkách nic konkrétně nenamítal, ač se s nimi před vydáním rozhodnutí prvostupňovým správním orgánem seznámil. Je sice skutečností, že v době sepsání odpovědi Oblastním inspektorátem práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj nebylo přestupkové řízení zatím zahájeno, ovšem tato skutečnost s ohledem na již uvedené není pro věc podstatná. Žalobce tedy měl po seznámení se s uvedenými listinami opakovaně možnost vznést konkrétní námitky proti obsahu těchto listin (toto však nečiní ani v rámci projednávané žaloby). Z povahy věci důvodnost či nedůvodnost obecné námítky nelze odůvodnit konkrétním způsobem; krajskému soudu ani nepřísluší, aby za žalobce žalobní body domýšlel (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 11. 2016, č. j. 3 As 12/2016 - 81 a ze dne 27. 2. 2015, č. j. 6 Ads 5/2015 - 20). Rovněž platí, že obecná povinnost správních orgánů opatřovat podklady pro rozhodnutí tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti je doplňována povinností účastníků řízení poskytnout potřebnou součinnost, případně označit důkazy na podporu svých tvrzení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 8. 2019, č. j. 1 Azs 367/2018 - 34).
22. Správní orgán prvního stupně je nadán pravomocí učinit si závěr o výkonu nelegální práce i sám, ačkoliv nevykonává kontrolní činnost na úseku zaměstnanosti. Pokud jde o dovození

výkonu nelegální práce správními orgány, vůči tomu, jak již bylo shora uvedeno, žalobce konkrétní námitky nevznáší, krajský soud na závěry uvedené v této souvislosti v rámci prvostupňového i odvolacího rozhodnutí odkazuje, přičemž shrnuje, že žalobce vykonával závislou práci na pracovišti společnosti Lignis, s.r.o. na adrese Lískovec 156, Koryčany v rozporu se shora již citovaným povolením k zaměstnání, tedy šlo o výkon nelegální práce ve smyslu ust. § 5, písm. e), bod 2 zákona o zaměstnanosti. Soud tedy souhlasí se závěry žalované, že zde byly dány důvody zamítnutí předmětné žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty.

V. Závěr a náklady řízení

23. Soud na základě shora uvedených skutečností a úvah neshledal žalobu důvodnou, proto ji postupem podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. O náhradě nákladů řízení rozhodl postupem podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., dle něhož platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl věci plný úspěch, právo na náhradu nákladu řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, jenž ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věcech úspěch neměl, žalované, jenž by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu náklad řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl tak, jak je vyjádřeno ve výroku pod bodem II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. 10. 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu